

15. அந்தரி அந்தாதி

காப்பு

அத்தி முகத்தனை சத்தி புதல்வனை அத்துவித
புத்திக் துணையொடு பத்தி புரிந்திடில் தத்துவமாம்
முத்திப் பொருளினை நத்தி யளித்திடும் வித்தகமா
உத்திக் கவியினைச் சித்திக் கவருளும் பித்தனுக்கே ✓

நூல்

போற்றி அயனொடு பூதரன் காண்கிலாப் பொன்னடியை
ஆற்றின் புனல்மதி ஆத்தியைச் சூடிய அந்தரியாள்
ஏற்றிப் பரவிட ஏங்குவன் வாக்குற வெண்மரையில்
வீற்றி யருள்புரி வீணையின் வாணியை வைத்தனளே 1

வைத்திய நாதனின் வெண்ணிலாக்கேசனின் வண்ணமுறும்
கைத்தலம் பற்றிய கன்னியள் கைலைவாழ் கோமகளாம்
மைத்திகழ் கண்ணியள் மாதவன் தங்கையள் முத்தியுற
வைத்தன ளேழையை வஞ்சக வாழ்விலா வையகத்தே 2 ✓

அகத்தில் அறனும் அருளும் அமைதி யுறவளித்தாய்
இகத்தின் இருளைக் களைந்து பரத்தில் ஒளிரவைத்தாய்
உகந்த பொருளாய் உளத்தில் உறுதி உவந்தளித்தாய்
மகந்தாய் முறுவல் முகத்தாய் மனமார் மதமழித்தே 3

மழித்தேன் வளர்த்தேன் முடியை முடிவிற் பயனறியேன்
பழித்தேன் துதித்தேன் சமய நெறியின் இயலறியேன்
கழித்தேன் பிறவாப் பொழுதை! குகனாங் குருமொழியால்
அழித்தேன் அயனார் எழுத்தை, அருளுன் அடிதொழுதே 4 ✓

தொழுதால் துயரம் துடைத்துத் துகளாய் வினையகற்றிப்
பழுதாய் பிதற்றும் பவமால் களைந்து பதமளிப்பாள்
அழுதால் நெகிழும் அகத்தாள் அருளாய் அரவணைப்பாள்
கழுதாய்ப் பிறக்கும் உயிர்க்கும் கனிவாள் கலாதரியே 5

கலையை இடத்தும் வலத்தும் இயற்றி ஒருங்குறையும்
நிலையை எளியேன் குருவின் மொழியால் உணர்ந்தமையால்
அலையை அகத்தில் அகற்றி அருளுன் அடிபணிந்தேன்
மலையின் மகளாய் மகிழும் மதங்கி நினைப்புகழ்ந்தே 6

நினைப்பும் மறப்பும் ஒழிந்த நிலையை யுறுவதனால்
தினையின் அளவும் துயரம் அணுகா துருவெடுக்கும்
வினையாய் வினையும் விதியின் பயனை யொழித்திடுவாம்
சுனையார் வரையோன் மகளாய்ச் சுடரும் சுரேசுரியே 7

சுரத்தி லுறைந்து கவினைப் பொழியும் சுடரொளியுன்
கரத்தில் மறியும் மழுவும் திகழப் பெறுவதனால்
உரத்தை எளியேன் உளத்தால் உவந்தேன் கழல்பணியும்
வரத்தை யளித்தாய் வராகி யெனுந்தூ வடிவினளே 8

வடிவை அபிராமி அன்னை வயிரவி வைணவியைத்
துடியை யெரியை யெடுத்த வளைக்கரங் கொண்டவளை
கொடிய பிறவித் துயரங் களைந்திட வேண்டி யவள்
அடியைப் பணிந்து புகழ்வாம் அரகர என்றிடவே 9

என்றும் இனையாய் எளியன் இதயத் தொளிர்ந்திடுவாய்
அன்றும் கருவில் புரந்து கனிவாய் அருளியதாய்
இன்றுன் திருவில் இணைத்தாய் இகத்தின் நலமளிப்பாய்
ஒன்றும் அறியேன் உனையான் பணிந்தேன், சரணடைந்தே

சரணமாய்ச் செஞ்சடை நாதனார் வேண்டிடச் சற்குருவாய்ப்
பிரணவ நற்பொருள் ஓதிய போதனாய்ப் பூமலரும்
சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய சோதியார் சண்முகனைக்
கரமுறக் கூப்பியாம் போற்றிடுங் கந்தனையின்றவளே 11

ஈரமும் வீரமும் ஈந்தென் இதயமும் ஏற்றனையோ
ஆரமாய் ஆருயிர் சேர்த்துன் அழகெனக் கொண்டனையோ
பாரமும் பேரமும் பூண்டு பழிசொலும் பூதலத்தின்
பேரொளி வீசிதும் பொன்னிற் பொருளினில் பற்றிலமே 12

பற்றிப் பணிந்தனம் நின்றன் திருவடி யெம்மனத்துள் !
எற்றி இகழ்ந்தனம் ஈனார் இயல்பெலாம் ! ஏரகத்தைச்
சுற்றி மகிழ்ந்தனம் ! சேயோன் தகவுறு சூர்மயிலின்
பெற்றி புகழ்ந்தியாம் போற்றிப் பரவுவாம் பூங்கொடியே 13

கொடிய பிறவி பலவு மெடுத்துக் களைத்தினைத்து
மடியு முடலை நரியு மெரியும் விழையவைத்தாய்,
முடியில் நதியை யணிந்தாய் ! உயிரார் பிரிவுறும்நாள்
அடியே னுழன்று வருந்தா தருளுன் திருவடியே 14 ✓

திருவை யறத்தைத் தகவைத் திறத்தை யருளியபின்
கருவை யொழித்தெம் பிறப்பைத் தடுத்துன் கழலடிசார்
மருவை யளிக்கும் மலராய் அடியேன் நெகிழ்வைத்தாய் !
குருவைக் குகனை மடியி லிருத்தி மகிழ்பவளே. 15

பவத்தைத் தடுத்துப் பயத்தைக் கெடுத்துக் குருமொழியாம்
தவத்தைக் கொடுத்துத் தயவை யருளிப் பரம்பொருளாம்
சிவத்தை யடுத்துச் சிறக்கும் சிவையின் நெறியுறநாம்
அவத்தை யிகழ்வாம் அறத்தைப் புகழ்வாம் அருந்தமிழே 16

அருந்தமிழ்க் கூடல் இலங்கிடும் செந்நாப் புலவரிசை
இருந்தமிழ்ச் சங்கம் இயற்றிய தேனார் இலக்கியத்தை
விருந்தெனக் கண்கள் இமைத்திடா வாணார் உலகறையும்
பெருந்தகை வேந்தர் அமிழ்தென வைத்தாய் கயல்விழியே

விழியார் நுதலும் நதியார் சடையில் நிலவொளிரும்
எழிலார் அணியும் மழுவார் கரமும் தமிழமுதை
மொழியாய் மொழியும் திருவாய் கொழிக்கும் முறுவலையும்
அழியா இளமை யுறுவாய் பணிந்தேன் அகத்துறையே 18

உறையும் இமயம் உகந்த மலையான் திருமகளாய்
மறையின் பொருளை மனத்தால் உணரும் மதியளிக்கும்
இறைவி! இகழும் பரமும் எளியேன் பெறுவதற்குப்
பிறையைப் பொலிவாய் அணிந்து புவனம் புரந்தருளே! 19

அருளை அறிவை அமுதார் அளியை அளித்தருளி
 இருளைக் களையும் இனிய இணரின் மணமலரை
 மருளை யழிக்கும் மணியை மறையின் முதலுருவாம்
 பொருளை யருளும் எழிலார் பொழிலை மறந்திலமே 20

மறவி பணிந்து பரவும் மகதி! மலைமகளாம்
 அறவி! அருளார் அமரி! அனந்தை! எனப்புகழ்ந்தேன்
 பிறவி யொழிந்த மரணம் விழைந்தேன்! கனவரைவாழ்
 துறவி யெனயா னுறைய அருளும் தயாபரியே 21

பரித்தாய்! எளியன் தமிழைப் புரந்தாய் திரிபுரமும்
 எரித்தாய், நுதலின் விழியால் விதியைக் களைந்துளத்தை
 வரித்தாய்! திறமும் வரமும் அருள்வாய் அரிமிசையூர்ந்
 தெரியும் வெளிநீர் வளியும் புவிபாள் மலைமகளே 22

மகதியர் போற்றும் மகதியாய்! முத்து மணிபுனைந்த
 மகரிகை சூடி மகிடனைச் சாடும் மனோன்மணியாய்!
 மகோததி வண்ணம் பெறுமா மதங்கி! மருள்நிறைந்த
 மகவெனைக் காப்பாய் மதியொடு மந்தா கினியணிந்தே 23

மந்தர மாமலை மாதவ மேருவும் விந்தமொடு
 வந்தனை செய்திடும் வெள்ளியங் கோட்டினில் வந்தருளும்
 சுந்தர செந்திலைச் சிந்தைகொள் கந்தனைத் தந்தருளும்
 நந்தமும் நேமியும் செங்கையி லேந்திடும் அந்தரியே 24

அந்தரி ஆயி அநாதியள் ஆதி அனந்தசத்தி
 ஐந்தரி யம்மை யமாந்தகி அன்னை அருளகசை!
 இந்திர சத்தி இலளிதை எண்டோள் இமயவதி
 சுந்தரி சோதி சுமங்கலை சூரி சுரேசுரியே. 25

சூர்முதல் வென்ற சுரபதி வேலனை யீந்தருளும்
 கார்முகில் வண்ணக் கயல்விழி கொண்டிடு கன்னிகையும்
 பார்வளி செந்தீ புனல்வெளி யாண்டிடு பூங்கொடியும்
 பார்வதி பத்ரை பகவதி யென்றொரு பொற்கொடியே 26

பொற்பதம் கொண்டவள் பத்திர பிஞ்சுகி காளியளாய்
நற்பதம் நல்கிடும் நாயகி நான்முகி நாரணியாள்
கற்பக வல்லிநல் தையலங் காரணி கோமதியாள்
அற்புதம் ஆற்றிடும் அம்பிகை சாம்பவி அங்கணியே 27

அங்கணி அம்பிகை எண்டிசைச் சண்டிகை அந்தரியாள்
சங்கணி யோகினிச் செம்முலை மோகினி சுந்தரியாள்
சங்கரி வாமியள் மாதரி கோமனை யாமனையாம்
பைங்கிளிப் பாதமும் நாமமும் போற்றுவாம் போதமுற்றே.

போதம் அளிப்பவள் ஏதம் அறுப்பவள் நான்மறையாம்
வேதம் உரைப்பவள் நாதம் நிறைப்பவள் வாக்குரைத்து
நீதம் தருபவள் சீதம் அனையவள் தூயவளாய்க்
கீதம் விழைபவள் பேதங் களைபவள் தேமொழியே. 29

தேனொடு பாலும் கனியுறு சாரும் முழுக்குடையாள்
வானொடு தீயும் வளியொடு மண்ணும் புனலுடனாள்
கானிடை வாழுங் குகாரணி யென்றும் கனிவுடையாள்
ஊனொடு சேரும் உயிர்க்கெலாம் அன்னை வயிரவியே 30

வயிரவி வைணவி பாலையின் பாவையள் வேதமெனும்
பயிரினை யூக்கிடப் பாழ்வினை பாற்றினள் ஆணவமார்
மயிடனைச் செற்றிடும் மாசினை மாற்றிடும் மூர்த்தியுனில்
உயிரினைச் சேர்த்தியாம் பாடுவம் ஊற்றென

வுள்ளொளியே 31

உள்ளத் திருத்தி மகிழ்ந்துகொண் டாட மலைமகளை
எள்ளத் தனையும் நினைந்தில னாகித் திருவடியைக்
கள்ள மனத்தால் பணிந்திடா ஏழைக் கருள்புரிந்தாய்
வெள்ளைக் கமலத் தமர்ந்திசை பாடுங் கலைமகளே 32

மங்கை மகிடா சுரமர்த் தனியும் மகேசுரியும்
நங்கை அபிராம வல்லிக் கொடியும் மதியரவு
கங்கை முடிகொள் கவுரி சிவையும் எழிற்கிளியை
அங்கை அணைக்கும் அருளார் கயற்கண் உமையவளே 33

உமையான் பணிந்தேன் கவிதை புனைந்தேன் அஃமுருகக்
குமைந்தேன் கனகக் குழையாய் புகல்வாய் நினக்கினிதோ
அமைதி யிழக்கும் மனமும் பெறவோ? பனிவரைவாழ்
உமையாய்! உயிர்கள் அனைத்தும் புரந்தாய் பவமறுத்தே 34

அறுபதக் கீதம் இலங்கும் மருமலர் ஏற்றருளும்
மறுவறு வுள்ளத் தொளிரும் மயேசுரி மாதரியாள்
அறுமுக ஞானக் குருவை அருளிடும் அந்தரியாள்
நறுவிரை யாரும் நிமலி திருவடி யாவதுவே 35

யாகம் அழித்தவள், யோகம் அளித்தவள், மோகினியாள்!
மோகம் மழித்தவள், மேக நிறத்தவள் வேதவிடைப்
பாகன் உருவினில் பாகம் பெறுபவள், பார்வதியாள்
போகம் பழித்தவள், நாகம் உறுபவள் உத்தமியே 36

உளியால் வடித்த வரையார் குகையாய் குடைந்தெடுத்த
தளியை விடுத்துத் தழலாய்த் திகழுந் திரிபுரையாள்
வளியும் புனலும் வெளியுங் கனலும் புவியுமுற்ற
எளியள்! இதயத் துறையின் ஒளிரும் எழிலுருவே! 37

எழிலாய்ச் சுழலும் சுடர்க ளிரண்டின் கதிரொளியைப்
பொழியுங் கருணை விழிக ளிரண்டும்! பனிவரையின்
பொழிவில் உறையும் புனிதை விழையும் தமிழிசையை
மொழியுந் திறனும் எளியேன் பெறவும் அருளுவதே 38

அமரியை அஞ்சனக் கண்ணியை அம்பிகை அந்தரியை
கமலியைச் சூலியைக் கௌரியைக் கோதையைக்
கார்த்திகையை
நிமலியை நீலியை நிர்க்குணி நர்த்தன நாயகியை
விமலியை வாழ்த்துவம் வேண்டுவம் வல்லப வைணவியே

வாமியை முக்கணி வாழையை விந்தையை வல்லணங்கை
காமியைக் கந்தனை யீந்திடு கன்னிகை கொற்றவையை
நேமியுஞ் சங்கமும் ஏந்திடு நற்சிவ காமியன்னை
சோமியைச் சத்தியைச் சூலியை, நாடுவம் முண்டகத்தே ! 40

முண்டனை மாருத வேகமார் சண்டனை முன்னொருநாள்
தண்டனை தந்ததும் திங்களார் அண்டனை ஆலமுறுங்
கண்டனை பாதியாய் வாமமாய்க் கொண்டதுங் கூர்ந்தறியா
வண்டனை வேல்விழி நோக்கினாற் கண்டனை வைரமுத்தே 41

வையமும் வாழ்த்திட வீணரை வீழ்த்திடும் வாலையளாய்
மையிடு மூவிழி சந்திர சூரிய அக்கினியாய்
உய்யவுன் பொன்னடி உள்ளின னாதலின் ஒல்லுவனோ
மெய்யெனும் பொய்யதில் மூழ்கவும் மாயமா மோகினியே 42

மோகமோர் ஆயிரம் மூண்டிடத் தோன்றிய வல்வினையால்
ஆகமோர் ஆயிரம் பெற்றிடும் அல்லலை நீத்தலொடு
நாகமோர் ஆயிரம் நேயமார் நாரியை ஏத்திடலால்
யாகமோர் ஆயிரம் செய்திடும் பெற்றியை எய்துவமே 43

எயினன் தொடுத்த கணையைத் தடுத்த எறும்பெனவாய்
மயிலின் மிசையார் முருகை யளித்து அருள்புரிவாள்
கயிற்றை விடுத்தே உயிரைப் பறிக்கும் நமன்கலங்க
மயிடன் முடியை மலர்ச்சீர் அடியால் மிதிப்பவளே 44

மிதிலைக் குமரி மகிழ மழையாய்ச் சரம்விடுத்து
விதியின் விளைவை விரும்பும் அரக்கன் சிரமறுத்த
நதியை அழைத்த குலத்தோன் பணிய நலமளித்தாள்
மதியைச் சடையில் அணிந்து மகிழ்மா மடப்பிடியே 45

மாமை நிறத்துறு மங்கல சண்டிகை மாதரியாள்
காமி குகாரணி கொற்றவை குண்டலி காலகண்டி
வாமி வராலிகை வல்லபி வஞ்சனி வல்லணங்கு
சோமி சுபங்கரி சீதள சௌந்தரி சங்கரியே 46

சங்கரி சூரி சனாதனி சாம்பவி சிற்பரையாள்
புங்கவி சத்தி பதந்தரு புண்ணிய பத்திரையாள்
அங்கணி அம்பை அனுபவை அம்பிகை அம்பணத்தி
மங்கலை மாரி மலைவளர் காதலி மாமலரே 47

மருவாய் மலர்வாய் மருட்கை மழிப்பாய் மனத்தகத்தில்
கருவாய்க் கிடப்பாய் கனலாய் நடப்பாய் கடனிறத்தோய்
அருவாய் வெளியில் நடிக்கும் ஒளியோய் அருளுணர்வைத்
தருவாய் தகவும் தையயும் தழைக்கும் தயாபரியே 48

தேனார் மொழியினாய் மீனார் விழியினாய் தொல்வினையால்
ஏனோ மறந்துனை வாணார் கழித்தனன் ஏதமிலாய்
தானே உவந்தெனை ஆட்கொண் டருளினாய் ஊனுயிராய்!
கூனார் உளத்தினை நேராய் நிமிர்த்தனை வேள்வியளே 49

வேத புராண நெறியொடு வாழும் வகையளிக்கும்
பாத மிரண்டைப் பணிவொடு வாழ்த்தும் உணர்வருளி
ஏத மொழித்தாய் இணருடன் ஏத்தும் இதயமருள்
போதப் பொருளைப் பரிந்தெமக் கீயும் பரம்பொருளே 50

பரமும் இகமும் பணிந்தோர் பெறநின் பதமிரண்டில்
கரமும் சிவக்க இடுமென் மலரை விழியிரண்டும்
சுரக்கும் க்ளிகூர் அருவி சுமக்கும் புனல்கலக்க
இரக்கும் இமயப் பொருப்பில் இலங்கு பவானியளே 51

பவமும் அவமும் பழித்தோர் பதத்தின் புகழ்பரவி
சிவமாய்க் கிடந்து சருகாய் முடங்கி சுடரொளியார்
சவமாய் நடந்து தவவாழ் வுறுவோர் சனாதனியை
நவகோ ணமதில் நினைந்து நயந்தால் நலந்தருமே 52

தருமம் தழைக்கும் உலகம் உவக்கும் உயர்வுளதால்
கருமம் பிறக்கும் வினைகள் இரண்டின் விளைவுளதால்
சருமம் உடையாம் உயிரார் அணிய உடலுளதால்
மருமம் மயலை மழிக்கும் மதங்கி மலரடியே 53

மாந்தரும் வேந்தரும் மற்றுளார் யாவரும் போற்றிடுமென்
ஏந்தலாம் ஆறிரு தோளறு நாதனும் ஏரகத்துச்
சேந்தனை யீந்தவள் பூந்துகில் ஆடையள் சித்தமுறுஞ்
சாந்தியைத் தோற்றிடுந் தூயளாம் நாரணன் சோதரியே 54

சோதனை செய்யவும் சோர்வினைக் கொய்யவும் செய்வினைகூழ்
வேதனை வீழவும் வையகம் வாழவும் வல்லவளாம்
வேதியன் தக்கனார் வேள்வியை வீக்கிய வீரபத்ர
நாதனைப் பாகமாய் வாமமாய்க் கொண்டிடு வாழையளே 55 ✓

வம்பிற்குக் கற்கிலேன் வாதிற்குக் கற்கிலேன் வாட்டமுறும்
கும்பிக் கக் கற்கிலேன் கும்பிக்கக் கற்றுளேன் பற்றுளதால்
செம்புற்ற குற்றமாய் நெஞ்சுற்ற நஞ்செலாம் நீக்கியென்றும்
நம்பிக்கை நல்குவான் நாதாந்த நாரியன் நாரணியே 56 ✓

நாரத கானமும் துந்துபி கீதமும் நாவிசைக்க
ஏரகச் செல்வனை ஏத்திடச் செய்தெமை யீர்த்தனளோ
மாரத வீரருக் காற்றலால் மல்கிய மாண்புடையாய்
பாரத பூமியில் வெற்றியைத் தந்தநற் கொற்றவையே 57 ✓

கொல்லன் உலைக்களம் என்ன எரியும் உளத்தணலைத்
தொல்லை வளர்த்திடும் என்றுன் அடியைப் பணிந்ததனால்
நல்லோர் நினைவுறும் ஞானச் சுடர்நல் விளக்கொளியை
வல்லாய் விழைந்தருள் செய்தாய் இடும்பை இனியிலமே 58

இடும்பை யுறுத்தும் இயல்பார் வயிற்றின தின்னலொடும்
ஒடுங்கு குளிரால் உலுக்கி வருத்தும் வகைபலவும்
நடுங்கத் துயரை நலிய வொழிக்கும் நயனுடையாய்!
தொடுங்கோ மகளுன் பதமுளம் மூகாம் பிகையுமையே 59

மூப்புறும் போதினும் மும்மலம் மூட்டிய மோகமுறும்
நாப்பினர் பொய்யெலாம் நாயினேன் நாடினேன்
நானிலத்தைக்
காப்பதுன் கொற்றமாய்க் கொண்டதால் கூற்றமும்
கண்கலங்கு
தீப்பிணி யாயின தீர்த்திடுந் தெய்வமாக் காளியளே 60

காசினை யூடுறும் கார்க்குயில் போலடி யாருடனும்
காசினி மீதுறுங் கற்றவர் மற்றவர் என்றுளருங்
காசினிற் சிந்தையைக் கொண்டவர் என்பதைக்
காட்டினையோ
காசிநின் செஞ்சடைக் கங்கையால் தூயதாந் தேவியளே 61

மருவாய் மலர்வாய் மருட்கை மழிப்பாய் மனத்தகத்தில்
கருவாய்க் கிடப்பாய் கனலாய் நடப்பாய் கடனிறத்தோய்
அருவாய் வெளியில் நடிக்கும் ஒளியோய் அருளுணர்வைத்
தருவாய் தகவும் தையயும் தழைக்கும் தயாபரியே 48

தேனார் மொழியினாய் மீனார் விழியினாய் தொல்வினையால்
ஏனோ மறந்துனை வாணாள் கழித்தனன் ஏதமிலாய்
தானே உவந்தெனை ஆட்கொண் டருளினாய் ஊனுயிராய்!
கூனார் உளத்தினை நேராய் நிமிர்த்தனை வேள்வியளே 49

வேத புராண நெறியொடு வாழும் வகையளிக்கும்
பாத மிரண்டைப் பணிவொடு வாழ்த்தும் உணர்வருளி
ஏத மொழித்தாய் இணருடன் ஏத்தும் இதயமருள்
போதப் பொருளைப் பரிந்தெமக் கீயும் பரம்பொருளே 50

பரமும் இகமும் பணிந்தோர் பெறநின் பதமிரண்டில்
கரமும் சிவக்க இடுமென் மலரை விழியிரண்டும்
சுரக்கும் களிகூர் அருவி சுமக்கும் புனல்கலக்க
இரக்கும் இமயப் பொருப்பில் இலங்கு பவானியளே 51

பவமும் அவமும் பழித்தோர் பதத்தின் புகழ்பரவி
சிவமாய்க் கிடந்து சருகாய் முடங்கி சுடரொளியார்
சவமாய் நடந்து தவவாழ் வுறுவோர் சனாதனியை
நவகோ ணமதில் நினைந்து நயந்தால் நலந்தருமே 52

தருமம் தழைக்கும் உலகம் உவக்கும் உயர்வுளதால்
கருமம் பிறக்கும் வினைகள் இரண்டின் விளைவுளதால்
சருமம் உடையார் உயிரார் அணிய உடலுளதால்
மருமம் மயலை மழிக்கும் மதங்கி மலரடியே 53

மாந்தரும் வேந்தரும் மற்றுளார் யாவரும் போற்றிடுமென்
ஏந்தலாம் ஆறிரு தோளுறு நாதனும் ஏரகத்துச்
சேந்தனை யீந்தவள் பூந்துகில் ஆடையள் சித்தமுறுஞ்
சாந்தியைத் தோற்றிடுந் தூயளாம் நாரணன் சோதரியே 54

தேவை திடும்பொழு தென்கினுந் தோழமை யாவதுடன்
 தேவை குமலரைத் தீந்தமிழ்ப் பாவுடன் ஏற்றருளும்
 தேவை யமாள்பதம் தேர்ந்திலன் தேர்வது நீர்க்குமிழாய்த்
 தேவை யுலகினில் தோன்றிடு மாசையைத் தாழ்த்திடலே 62

தாமரை யானவள் பேரருள் கொண்டெமைத் தோற்றியதால்
 தாமெவர்க் கொப்புளோம் என்றெனு மாணவ கன்மமயல்
 தாமதத் தன்மையார் தாழ்வினைத் தீர்ப்பதில் திண்ணமுறும்
 தாமரை யானுறு மாலவன் சோதரி பாதமதே 63

பாவனன் கொண்டிடு பாவக நெஞ்சுறும் பாவனையேன்
 பாவமாய் புண்ணியப் பாரினில் தோன்றிய பான்மையுளேன்
 பாவகி யேற்றிடும் பைந்தமிழ் சாற்றிடும் பாமலரைப்
 பாவலர் போற்றிடப் பாடிடப் பேரருள் பூங்கொடியே 64

பூதரைக் காவலாய்ப் பெற்றிடும் வெள்ளியங் கோட்டருளும்
 பூதர நாயகி பூதியேன் பற்றிடும் பூங்குழலி
 பூதலம் யாவையும் சேவடி யோரடி கொண்டருளும்
 பூதரன் சோதரி நாரணி நான்முகி சாம்பவியே 65

சாரண ரேத்திடுஞ் செந்தமிழ் நூலுறும் வையகத்தில்
 சாரதர் சூழ்ந்திடச் சிங்கமும் ஊர்ந்திடும் ஆன்மநலச்
 சாரதி என்றெழுள் வந்தவள் வீணுற வைத்தனளோ
 சாரகக் கூடுறும் எண்ணிலா வண்டுறும் ஊழலகே 66

ஊழியல் தேர்ந்திலன் உத்தம நற்குணம் ஒன்றறியேன்
 ஊழியில் ஒன்றிடும் உண்மையை உன்னடி ஒன்றுணர்த்தும்
 ஊழியாய்! பொன்னடி போற்றிடப் பைந்தமிழ் மாலையொடு
 ஊழியம் செய்திடற் கேங்கிடும் ஊமையேன் பேசியென்னே

ஏரொடு கட்டிய ஏறெனும் ஏழையேன் தன்விளையை
 ஏருடை நாதனும் ஏத்துவார் ஏகனும் என்றழைக்கும்
 ஏரக வெற்பனின் ஈரடி தீர்த்திடத் தந்தவளை
 ஏரியைக் காத்தவன் சோதரி என்பவர் ஞானியரே 68

ஞாயிறு நல்கிடு பொன்னுத வெங்கதிர்ப் பேரொளியை
 ஞானியேன் நின்னடி பற்றிய பேற்றினால் நற்றவமார்
 ஞாலமும் பெற்றொளி கொண்டதைப் போலுமே
 வாழ்த்தியருள்
 ஞானமும் உற்றொளி மண்டிய சீலனாய் மாநிலத்தே 69

மாதவஞ் செய்திடு மாதவ ரேத்திடு மங்கலஞ்சார்
 மாதவி மாலையை மங்கைவாழ் மார்பினில் ஏற்றருளும்
 மாதவன் சோதரி மாதரி மாசிலா மாதரசி
 மாதவி மாமணி மூவிழி மீன்விழி மாமயிலே 70

மாலதி யுள்ளுறும் போதெலாம் மாதவச் சீலமுற்றால்
 மாலதிப் பூங்கொடி மட்டிலா வாசமாய்ப் பூத்திடுங்கொல்
 மாலதி மிக்குள மானிட சாதியை வாழ்த்துதற்கு
 மாலவன் சோதரி வந்தருள் செய்திடில் சோர்விலமே 71

சோதியள்! சூலி சொர் னும்பிகை! சங்கரி செங்கணவன்
 சோதரி! சண்பகச் சோலையின் சுந்தர மாமயிலாள்!
 சோதிட நூலினோர் செப்பிடு மாறென வாழ்வியலின்
 சோதனை யாமெனும் வேதனை தீர்த்தெனை ஆள்பவளே 72

ஆதியை! அம்புலி ஆறணி அங்கனாள் அந்தரியை!
 ஆதியும் அந்தமும் இல்லதை உண்முகத் துள்ளொளியை
 ஆதிரை சூழ்ந்திடத் திங்களார் தோன்றிடு நள்ளிரவும்
 ஆதிவா ரந்தொறும் எண்ணுவாம் ஏத்துவாம் ஆலயத்தே

ஆண்பனை பெண்பனை யாமென மாற்றிடுஞ் சித்தமுள
 ஆண்டவன் நல்லடி யாருடன் நேயமும் கொண்டுறவாய்
 ஆண்டெலாஞ் சென்றிட அந்தரி, ஆணையால் ஆக்கியெனை
 ஆண்டருள் கொண்டனை! கந்தனைத் தந்தனை காத்தருளே!

காவியச் செந்தமிழ் ஊற்றெனத் தோன்றிடு.

காவிரி சூழ்ந்திடும் ஏரக நாதனை ஏத்திமகிழ்
பொன்னியெனும்

காவியின் வண்ணமாய் ஆடையைக் கொண்டவர்

காவியின் மென்மலர்க் கண்ணியள் சேர்த்தெனை
கூட்டமுறக்
ஆள்பவளே 75

ஆலமாய்ப் பாற்கடல் அன்றொரு நாளுரு வண்ணமுற
ஆலவாய் அண்ணலார் காத்திடச் சத்தியாய் ஆகமுற்றுள்
ஆலயம் என்றெனை ஆண்டருள் ஆரியை அந்தரியாள்
ஆலமர் செல்வனார் பாதியாள் ஆற்றுவாள் ஐந்தொழிலே 76

ஐயவென் நெஞ்சினில் சாந்தியைத் தந்தருள் பூதகண
ஐயனின் ஐம்புலத் துய்யனின் சற்குரு நான்முகனார்
ஐயமும் தீர்த்தவன் ஐங்கரன் சோதரன், கந்தசத்தி
ஐயையின் சேவடி போற்றியாம் ஒதுவம் ஐந்தெழுத்தே! 77

ஐந்தரி ஆதியன் அம்பரச் சோதியன் ஆரமுதாள்
ஐந்திரந் தந்தெனை ஆண்டருள் கொள்வதும் என்னுளவோ
ஐந்தினை நாணிலம் மும்மலம் ஈரடி ஒன்றிடுங்கால்
ஐந்தவி ஞானியர் என்னவே பாமரர் பொன்றுவரே. 78

பொறியின் வெளியாம் புலனின் இயல்பை வெளிப்படுத்திக்
குறியை அறியா நெறியில் உழலும் அறிவிலனென்
வறிய நிலையை வளமாய் நிறுத்தும் வரமருள்வாய்
மறியும் மழுவும் கரத்தி லெடுத்த மனோன்மணியே 79

மணியின் ஒளியை மறையின் முடிவை மனத்திருத்திப்
பணியை நதியைப் பனியார் மதியைச் சடைமுடியில்
அணியும் அழகை வியந்தேன் அலங்கற் கவிபுனைந்து
பணியும் திறத்தை அருள்க பரையாம் பகவதியே 80

பகலும் இரவும் பணிந்துணைப் பாடிப் பரவிடலால்
இகலும் கரவும் விடுத்தெமை நீங்கும் திருப்புகழைப்
புகலும் புலமை எளியேன் பெறவும் புரந்தருளுன்
நகலும் நினைவும் மனத்தின் நிலவும் இடந்திலதே 81

இடத்தும் வலத்தும் இருகோள் விழியாய் எழுதலையின்
படத்தை விரிக்கும் அரவின் சடையாய் பருவரையார்
கடத்தி லுறையும் குமரி திருப்பாற் கடலளித்த
விடத்தைப் பருகும் இறைவ னிடத்தாய் மழைமுகிலே 82

மழையைப் பொழியும் எழிலார் முகிலை நிகர்த்தனையென்
பிழையைப் பொறுத்துத் தமிழை யருளிப் புரந்திலையேல்
பிழையேன் எனியேன் பிறையை அணிந்த பணிச்சடையாய்
விழையேன் பொருளும் புகழும் உலகின் நிலையறிந்தே! 83 ✓

நிலையா இளமை விழைந்து முதுமை யுணர்கிலனென்
அலையா ருளத்துள் அமைதி யருள்வாய்! அணிச்சடையில்
கலையார் நிலவும் படமார் அரவும் புனலுமுற்ற
மலையான் மகளாய் இமயத் துறையும் மலர்க்கொடியே 84

கொடிய பிறவி பலவு மெடுத்துக் களைத்தினைத்து
மடியும் நிலையில் மனத்தை யிழுத்த மயேசுரியுன்
வடிவை நினைந்து மகிழும் எனியற் கருளிணைச்சே
வடியைப் பணிந்து பரவிப் புகழும் வரமருளே! 85

அருளை மறந்து பொருளை நினைந்தேன் அவலமுறும்
இருளை இதயத் தியற்றி இகழும் இயல்புடையேன்
மருளை மழித்து மகிழ அருள்வாய்! படைக்கலமாம்
உருளை மழுவைத் தனுவை அயிலைக் கரத்தெடுத்தே 86 ✓

எடுத்த பிறவி இடரும் இழிவும் இயைந்திலவாய்க்
கடுத்த முகமும் கறுத்த அகமும் பொருந்திலவாய்த்
தடுத்த கருணைத் திறத்தைப் புகழ்வாம்! தமிழிசையால்
தொடுத்த அலங்கல் அணிந்து மகிழும் தழற்சுடரே! 87

தழலின் ஒளியாய் ஒளிர்வாய்! நினதின் திருவடியார்
கழலை யிடமாய் விழைவல் மறந்து விதிவினையால்
சுழலும் உலகின் சுழலில் சிறியேன் பொறிகலங்கி
உழலும் வரத்தை எனியேன் பெறவோ தமிழ்மருவே? 88

மருமலர்க் கொன்றை மதியெட்டு கங்கை மகிழ்ந்தணிந்து
பருவரைக் கொங்கை பரசிவற் கீயும் பராபரையைக்
குருவருள் கூரும் திருமொழி யோர்ந்து குறிப்பதனால்
கருவினில் காப்பள் அருவினில் சேர்ப்பள் கனாதரியே 89

கலைமகள் போற்ற அலைமகள் வாழ்த்த இமவதியாம்
மலைமகள் நீயும் சிலைதனில் நின்றாய் மதியிலனென்
கொலையுளம் வீழ்த்தி உலையுளம் வீக்கிக் கழல்பணியும்
நிலையுளம் நல்குங் கலைமணித் தேவி நிரந்தரியே 90

நிரந்தரி நாரி நிமலி நிராலம்ப நிர்க்குணியாள்
நிரஞ்சனி நீலி நிருத்த நவகோண நாயகியாள்
நிரம்பிய ஞானே சுவரி நவசத்தி நர்த்தனியாள்
நிராமயி நாகா பரணி நிராகாரி நாரணியே ! 91

நாரணி நான்முகி நாரியை நிர்க்குண நாயகியைப்
பூரணி மாரியைக் கோரியைச் சூரியைப் பைரவியை
வாரணி தேவியை வீரியை ஆரியை மாலினியைப்
பேரணி பாவினி லேத்துவம் பாடுவம் பொற்சுடரே! 92

சுடர்கள் இரண்டுன் இணைவிழி யாகும் அலையிமிழும்
கடல்கள் எலாமுன் துகிலணி யாகும் செழுமரையின்
மடல்கள் எலாமுன் திருவடி யேற்கும் எளியனுறும்
இடர்கள் எலாமுன் னருளினால் தீரும் இமவதியே 93

இமையோர் வணங்கும் இமவான் மகளாய்! மடப்பிடியாய்!
உமையாய் விளங்கு மணியார் உரக மயேசுரியாள்
இமையப் பொருப்பில் இயையும் விருப்பில் இயற்றமிழால்
எமையும் கவிதை புனைய அருளி மகிழ்ந்தனளே 94

மகிழ்ச்சி யெலாம்மனத் தோங்க அருட்கரு மாரிஉள
நெகிழ்ச்சி யுறவுனைப் போற்றி வணங்கியாம் பெற்றுவரும்
நுகர்ச்சி யெலாம்நினக் கன்றி யெமக்கிலை என்றருள்வாய்
புகழ்ச்சி யொடுதமிழ் மாலை புனைந்ததைப் பெற்றவளே! 95

பெற்ற பெருமை யெலாமுன் திருப்புகழ் பாடுதலால்
உற்ற சிறப்பாம் உலகின் இயல்பெலாந் தேர்ந்தறியேன்
கற்ற கவியைக் கருதும் கமலியாய்! கூற்றுவனைச்
செற்ற செருவில் | சய் செழுங்கலைப் பாவையளே! 96

பாவைத் தமிழில் புலமை யளித்துப் பிறவியுறு
நோவைத் தடுத்து நலத்தை யருள்வாய்! கருப்புவில்லாய்!
பூவில் திகழும் மடந்தை புகழும் பராபரையாம்
தேவி நினக்கென் சிரமும் கரமும் பணிந்திடுமே 97

பணியும் முகிலார் நிலவும் நதியொடு செஞ்சடையில்
அணியும் மதங்கி! அமுதார் அமரியள்! அந்தரியாய்!
தணிகைக் குமரன் வடிவா யிலங்கிடு தண்ணளியாம்
மணிகண்ட நித்தியா னத்த குருமொழி தூயதுவே 98

தூயவள் சேவடி சிந்தையி லேத்துவாம்! தீந்தமிழால்
மாயவன் தங்கையாள் விந்தையை வாழ்த்துவாம்!
பல்லுயிர்க்கும்
தூயவள்! திங்களுங் கங்கையுஞ் சென்னியிற் சூடிமகிழ்
தேயவள்! தேவியைத் தேர்ந்தியாம் போற்றுவம் பூதலத்தே

பூவில் உறைபவள் போற்றுந் தகையவள்! நான்முகனார்
நாவில் உறைபவள் ஏத்தும் நலத்தவள்! பூமணக்குங்
காவில் திகழ்ந்திடுங் கோயில் உறைபவள்! செந்தமிழாம்
பாவில் மகிழ்ந்திடு பத்திர காளியைப் போற்றுவமே! 100

நூற் பயன்

பத்தியாய்ப் புந்தியில் அந்தரி அந்தாதி நூலிதனைச்
சித்தமாய்ச் சிக்கெனக் கொள்வரேல் எஞ்ஞான்றும்
காலனையும்
எத்துவர் ஏழைமை யாகிலர் தீங்கில்லார் நோயணுகார்
பித்துருர் பொன்னலம் பாரினிற் பெற்றோங்கு பான்மையரே. ✓